

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

14. Quid hac de visum Sulpitio, quid Q. Iulio Hilarioni, quid Tertulliano,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

titum Cleopatraz 304. enumerat, ex quibus 539. anni constantur, ac ideo si anni 450. harum hebdomadam nulla diuisione interposita coherent; sexagesima nona ad mortem Cleopatraz non pertingeret, tantum abest, vt ad Christum duceretur. Vltimam verò hebdomadem palam à precedentibus abiungit, dum eius initium capit ab extremis Neronis temporibus, & eam templi vastatione sub Vespasiano concludit.

8. De Clementis computatione his modis explicata, occurrunt ista. *Primum: Declaratur supputatio Clementi.* bene S. Hieronymus, ab anno 1. Olymp. 55. quo labente Cyrus Persarum cepit imperium, vsque ad annum, quo Titus euerit Ierosolymam supputat annos 630. inclusis terminis, nempe anno ante Christi æram 560. & ære eiusdem 70. *Secundum:* Cambyzes post mortem Cyri, non imperauit annos vnde viginti, sed solum septem & menses quinque Cambysem securus est, Smerdis Magnus, per 7. menses, quibus octauus Cambyza expletus est. Quo fit, vt annus 10. ab interitu Cyri, fuerit secundus Darij Hystaspis. *Tertium:* regnum Persarum ab initio Cyri vsque ad mortem Darij Codomani non nisi 230. annos stetit; regnum Græcorum 300. Itaque ab initio Cyri, vsque ad finem Cleopatraz, non 539. sed solum 530. anni supputandi sunt.

QVÆSTIO XIV.

Quid hac de re visum fuerit Sulpitio, Q. Iulio Hilarioni, & Tertulliano.

1. S. Euerus Sulpitius lib. 2. sacre historie sic scribit: Consummatio restitutæ *Computatio Sulpitij* vrbis trigesimo & secundo imperij Artaxerxis anno refertur: à quo tempore, vsque ad Christi crucem, id est, Fulium Geminium & Rebellium Consulibus, anni trecenti nonaginta & octo. Ceterum à restitutione templi, vsq; ad euerisionem, quæ sub Vespasiano Consule, per Titum Cæsarem consummata est, anni quadringenti octuaginta & tres. Prædictum id olim à Daniele, qui ab istauratione templi, vsque ad euerisionem, sexaginta & nouem hebdomadas futuras prænuuciauerat. A die autem captiuitatis Iudæorum, vsque ad tempus restitutæ ciuitatis fuerunt anni ducenti sexaginta. Hæc Sulpitius.

2. Hic errauit (& cum eo Scaliger atque Caluissius) *6. Error: Sulpitij.* primò, quod templi istaurationem retulerit ad Darium Nothum, quem ipse Ochum appellat, vt dixi 1. *1.* 2. Eisdem 1. q. 3. vbi probauit restaurati templi gloriam Darjo Hystaspis filio tribuendam esse. *Errauit secundò,* quod sub Artaxerxe Mnemone Eisdram & Nehemiam venisse Ierosolymam & mœnibus urbem cinxisse putauerit. Hoc sibi Artaxerxes Longimanus vendicat, vt 1. Eisdram q. 6. probatum. *Tertio,* quod absolutam vrbis reparacione anno 32. Mnemonis crediderit. Id anno 20. Longimanus *3.*

aa 3.

vcl

di

odia
nenti

- 4. vel desinente, vel exacto contigit, iuxta ea quæ 1. Esdræ 6. v. 15. notan-
tò, nec verum est, ab anno 32. Mnemonis, vsque ad Geminos Coll. præ
annos 398. Annus enim 32. Mnemonis iniit anno ante Chr. 374. cuius
annus Domini 29. quo Rubellius & Fufius Gemini consularum
confient anni 403, inclusis vtrimque terminis. Taceo non esse accu-
supputationem, qua Geminis|Coll. tribuitur passio Saluatoris, vt
bam in *quæstionibus de annis Saluatoris*. Quintò, à templi restitutione, vsque
euerisionem sub Vespasiano, sunt plures anni, quam 483. Nam æro-
Hystaspis perfecta est Domus secunda, die tertia mensis Adar, anno
sti æram 515. huic adde annum Domini 70. quo Titus eam ædem in-
ficies annos 583. Nec est, quod recurras ad annum 6. Darij Nothi
annus principium capit, ab anno ante Christum 419. cui si addideris
istum 70. æræ Christi, quo Ierusalem cum templo in cineres conuersa
bis annos 489. inclusiuè. Sextò, à captiuitate Iudæorum, sub rege Sedecia
ad annum 2. Darij Hystaspis, sunt anni 70. vt declaratum 2. Paralip.
adde reliquos 35. annos Darij, Xerxis 21. & Longimani 20. colliges
ab vrbe excidio, vsque ad perfectam murorum eius reparationem. Sit
tempus, vsque ad annum 32. Mnemonis extenderetur, addendi essent
anni Longimani 20. Darij Nothi 19. & Mnemonis 32. ex quibus
anni 217. à capto Sedecia, vsque ad annum 32. Mnemonis inclusiuè
annum Sulpitius vrbe consummationem refert, & 260. annos illam
fluxisse asserit. Fallitur itaque dum putat Daniele pronunciaffe, ad
tione templi, vsque ad euerisionem eiusdem hebdomadas annorum
nouem futuras.

*Señor hic
numeros,
nō glosas.*

*Hilarionis
5. asserit.*

- 3. Aduertat Lector, me in hac tota de 70. hebdomadibus dispartit
eptas quorundam auctorum interpretationes dissimulare: quippe
huius prophetiæ expositoribus corrigendas relinquo. Solos amon-
ros confector, nisi quædam occurrant, quæ ad eos ritè colligendos,
mihi attingenda videantur.
- 4. Q. Iulius Hilarion suum de hebdomadibus sensum hincce articulo
Primo, eas orditur anno 1. Darij Medi, captiuitatis Ierusalem 21. ab
tas autem putat, anno 148. regni Græcorum. *Secundo*, illas solito more
partes diuidit, quarum prima septem hebdomadas complectitur, &
Cyri completas asserit. Secundam partem 62. hebdomadibus complectitur,
vsque ad annum 141. regni Græcorum producit, nempe per annos 44.
vna hebdomade contentam aperit anno 142. Græcorum, & 148. con-
Tertio, ait Nabuchodonosorem captis Ierolymis imperasse annos 47.
tallarem triennium. Darij Baltassari successisse, & anno 1. Darij præ-

P.
H. Philipp

Chronol.
vet. Testam.

A IV
17

de hebdomadibus oblatam Danieli. *Quarto*, ab anno 1. Cyri vsque ad imperium Alexandri numerat annos 263. quos in reges Persarum sic dispensat. Cyro dat annos 30. Cambysi 9. Mago menses 9. Dario Hystaspis 36. annos. Artaxerxi 72. Artabano 7. menses, Dario Notho annos 29. Ocho 22. Arseri 17. Dario 6. Ab Alexandro Macedone, vsque ad Antiochi tempora supputat ex libris Machabæorum 141. annos: ex quibus conficit annos 434. siue hebdomadas sexaginta duas. *Quinto*, asserit vicinam hebdomadam sub Antiocho durasse vsq; ad diem 23. mensis 9. *anni regni Græcorū* 148. in quo anno, inquit, cōplentur hebdomada omnes 70.

5. Hæc doctrina scætet erroribus, siue id ex Auctoris ignorantia, siue libratorum oscitantia, siue aliunde acciderit: nam in primis annus 148. regni Græcorum desijt anno ante Christum 164. Olymp. 154. primo. Adde annos 490. exurgeret annus ante æram visitatā 654. quo cœpit 3. Olymp. 3. nempe 90. annis & amplius ante Cyrum; Hilarion autem ab origine hebdomadam, vsque ad Cyrum tantum 49. annos colligit. *Deinde* annis 141. Græcorum, quo 62. hebdomadas à Cyro inchoatas terminat, finitur anno ante æram Christi 171. adde illas 62. hebdomadas, hoc est, annos 434. proveniet annus ante Chr. 605. quo cœpit annus quartus Olymp. 43. unde vsque ad Cyrum sunt plures quam 40. anni. Ergo i&æ 62. hebdomadæ, aut ab anno 1. regni Cyri non oriuntur, aut in annum 141. regni Græcorum non desinunt. Taceo Judæos anno 1. quo Cyrus regnam Persicum obtinuit, libertati non fuisse restitutos. *Tertio*, Nabuchodonosor ante excisam Ierusalem regnauerat annos 18. siquidem anno eius 19. eam per Nabuzardam incendi curauit, vt patet 4. Reg. 25. v. 8. Inde Hilarion eidem regi non nisi alios 18. annos assignat: quo pacto triginta dumtaxat & sex annos regnasset, contra omnium historicorum & Chronologorum fidem, qui Nabuchodonosorem 40. & amplius annos regnum administrasse testantur, vt dixi 4. Reg. q. 20. *Adhæc* Prisci auctores, suffragantibus vnanimi consensu recentioribus negant Darium Medum annis 49. regnasse ante Cyrum: quod tamen asserit Hilarion. *Quinto*, ab anno 1. Cyri, vsque ad imperium Alexandri præterierunt anni non 263. sed solum 230. Cambyses non nisi 7. annos, & 5. menses imperauit, Magus 7. menses. Nec mihi persuadere possum annos regum ritè apud Hilarionem consignari. Vide catalogum regum Persarum, ad calcem lib. 2. Esdræ. *Sexto* anni regni Græcorum exordium capiunt, non ex eo tempore, quo Alexander post mortem Darij, à Persis ad Græcos transtulit imperium: sed annis octo decim tardius, nimirum exactis ab excessu Alexandri 12. annis, vt tradidi hoc lib. q. 9. Itaque ab initio Alexandri vsque ad Antiochi tempora sunt anni non 141. sed 159. Denique dies illa 25. Casleu, anni 148. regni Græcorum incidit in annum ante æram Christi 165. non procul à 23. Nouembris, aut vno mense tardius, vt alibi dicebam.

6. Ter-

4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.
47.
48.
49.
50.
51.
52.
53.
54.
55.
56.
57.
58.
59.
60.
61.
62.
63.
64.
65.
66.
67.
68.
69.
70.

Refutatio
1105. an-
notationibus.

omnia
mentis

P.
H. Philip

Chronol.
Testar

A IV
17

Tertullianus in plurimis erravit.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 6.
- 7.

6. Tertullianus libro contra Iudæos larè istarum hebdomadam Chronologiam tractat, & tam multa peccat, ut iudice Pererio longum & inane foret, omnia eius errata refellere: aliqua tamen breuiter attingam. *Primo* peccat, quod à Dario Medo hebdomadas aduocet. Nam ab initio huius hebdomadam vsque ad Christum Ducem, non sunt integræ 70 hebdomadae, siue anni 490. *Secundo* peccat, quod inutile ac perperam rum annorum mina regum Persarum producat, ut patet ex ijs, quæ traditam r. Eusebio q. 4. *Tertio*, quod anno 15. Tiberij Christi passionem attribuat. *Victorinus Saluatorum* cap. 18. *Quarto*, quod à Dario Medo vsque ad Christum non nisi 62. hebdomadas cum dimidia, hoc est, annos circiter 437. annos plures enim quam 530. putandi sunt. *Sexto*, quod vitiosam perterram Chronologiam Tiberij & sequentium aliquot Imperatorum Rom. quam facit ex cap. 3. Opusculi iam nominati. *Septimo*, quod à natali Seruacæ imperatoris à Tito Ierusalem numeret tantum hebdomadas septem cum dimidia anno ferè 53. hæc enim plaga Iudæos attigit, anno Domini 70. Albertus res confutant Salmeron Proleg. 43. & recentiores Danielis expositiones.

7. Hic author licet prima fronte videatur natiuitatem Christi annum 41. post interitum Cleopatæ: aliud tamen non docet, quam natalem incidisse in annum 41. Imperij, quo post mortem Cleopatæ imperator sur Augustus. Porro Christum natum anno 2. Olymp. 194. Lentulo Calpurnio Coss. probabile esse probauit libello citato cap. 11. cum Baronio

QVÆSTIO XV.

Quid hac de re opinatus fuerit Origenes, & Theodoretus.

Opinio Origenis.

1. Origenes, inquit Hieronymus, hæc in decimo Stromatum volumine Origenis. Quiter annotauit: *studiosius requirenda sunt tempora, à primo anno Domini vsque ad aduentum Christi, quot anni sint, & que in illis gesta dicantur, ut sciamus, an ea possimus aduentui Domini coaptare.*

4. Pueri contra Origenem.

4. Idem Origenes tomo 2. tract. 29. in Mattheum, quædam habet exoticæ. *Primum* hæc hebdomadas, non esse annorum, sed decem annorum, ut vna hebdomada contineat annos 70. omnes verò hebdomadas decem efficiant annos 4900. Verum tam in sacris, quam profanis litterarum scripturis, sicut nomine hebdomadis dierum, septem dies intelliguntur, ita nomine hebdomadas annorum, simpliciter pro septem annis accipi debet, non pro septennio decies multiplicato, *Secundum*, has hebdomadas ab Adam